

Przegląd orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zakresie europejskiego nakazu aresztowania

Podtytuł

Data:

15.03.2021

URL:

<https://www.eurojust.europa.eu/case-law-court-justice-european-union-european-arrest-warrant-march2021>

Streszczenie

Niniejszy dokument przedstawia przegląd orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w związku ze stosowaniem decyzji ramowej 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi.

Opracowana przez Eurojust edycja z 2021 r. przeglądu orzecznictwa TSUE w zakresie europejskiego nakazu aresztowania (ENA) dotyczy stanu na dzień 15 marca 2021 r. W porównaniu z poprzednią edycją (z 2020 r.), nowa zawiera dziewięć dodatkowych wyroków, czyli w sumie 55 wyroków z lat 2007-2021. W zależności od liczby wyroków, które zostaną wydane, następną aktualizacja niniejszego dokumentu zostanie opublikowana jeszcze w 2021 r. lub w 2022 r.

Przegląd orzecznictwa zawiera streszczenia wyroków TSUE pogrupowanych według istotnych słów kluczowych, w większości odzwierciedlających strukturę decyzji ramowej w sprawie ENA. Ponadto na początku dokumentu przedstawiono również tabelę zawierającą słowa kluczowe oraz chronologiczny wykaz wyroków.

Przegląd obejmuje poniższe tematy główne. Najnowsze zmiany, które nastąpiły od ostatniej aktualizacji, podane są tematycznie.

- **Ważność decyzji ramowej w sprawie ENA.** W 2021 r. TSUE utrzymał ważność decyzji ramowej w sprawie ENA, oddalając zarzuty dotyczące naruszenia praw podstawowych (Sprawa C-649/19, *Spetsializirana prokuratura (Déclaration des droits)*).
- **Dopuszczalność wniosku o orzeczenie w trybie prejudycjalnym przez wydający nakaz organ sądowy.** W 2021 r. TSUE przyjął, że wydający nakaz organ sądowy może złożyć wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przypadku, gdy ENA został już anulowany w celu przyjęcia nowego ENA (*Spetsializirana prokuratura (Déclaration des droits)*).
- **Treść i ważność ENA.** Ponadto w 2020 r. TSUE rozszerzył w orzecznictwie zakres pojęcia wydającego nakaz organu sądowego w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji ramowej w sprawie ENA na pojęcie „wykonującego nakaz organu sądowego” w rozumieniu art. 6 ust. 2, art. 27 ust. 3 pkt. g oraz art. 27 ust. 4 decyzji ramowej w sprawie ENA (*Openbaar Ministerie (Faux en écritures)*). TSUE orzekł również, że uchybienia systemowe i ogólne, mające wpływ na niezawisłość sądową w państwie członkowskim wydającym nakaz, nie są same w sobie wystarczające, aby stwierdzić, że wszystkie sądy państwa członkowskiego wydającego nakaz są poza zakresem pojęcia „wydającego nakaz organ sądowy” (*Openbaar Ministerie (Indépendance de l'autorité judiciaire d'émission)*). W 2021 r. TSUE dodatkowo wyjaśnił znaczenia pojęcia „krajowego nakazu aresztowania lub jakiegokolwiek innego podlegającego wykonaniu orzeczenia sądowego mającego

analogiczny skutek prawny” (*MM*). Odnośnie wymogów zapewnienia skutecznej ochrony sądowej w związku z ENA dla celów ścigania sądowego, TSUE orzekł, że zgodnie z takimi wymogami, albo ENA bądź też krajowy nakaz aresztowania, w oparciu o który wydany został ENA, podlega kontroli sądowej przez sąd w państwie członkowskim wydającym nakaz zanim osoba, której nakaz dotyczy, zostanie wydana (*PI*).

- **Zobowiązanie do wykonania ENA.**
- **Zakres ENA.**
- **Kontrola praw człowieka.** Ponadto w 2020 r. TSUE wyjaśnił kwestię dwustopniowej oceny dotyczącej podstawowego prawa do niezawisłego sądu. TSUE przypomniał również, że istnienie uchybień systemowych i ogólnych w zakresie niezawisłości sędziowskiej w państwie członkowskim wydającym nakaz samo w sobie nie uzasadnia odmowy wykonania ENA wydanego przez organ sądowy tego państwa członkowskiego przez wykonujący nakaz organ sądowy (*Openbaar Ministerie (Indépendance de l'autorité judiciaire d'émission)*).